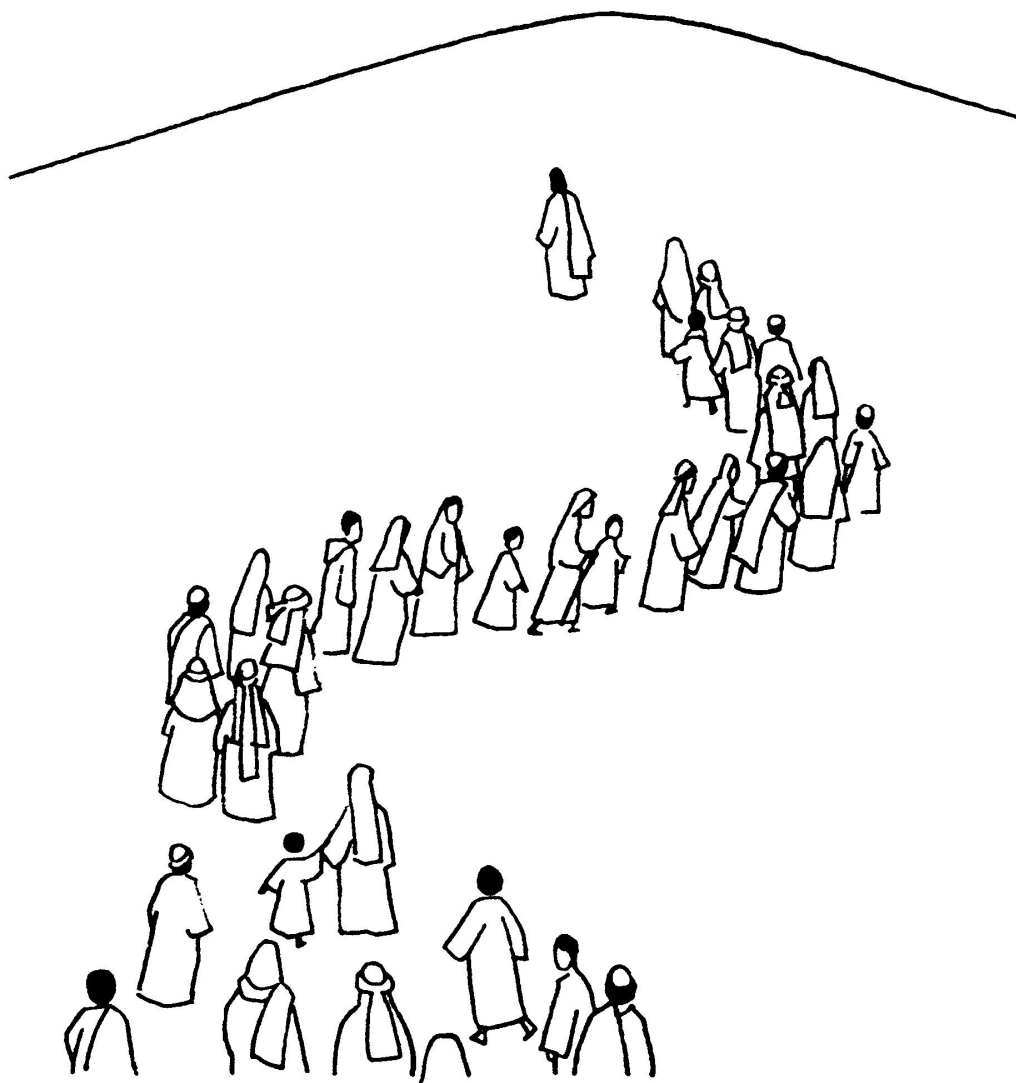

Op weg met Jezus

eerste communieproject

H. Theobaldusparochie, Overloon

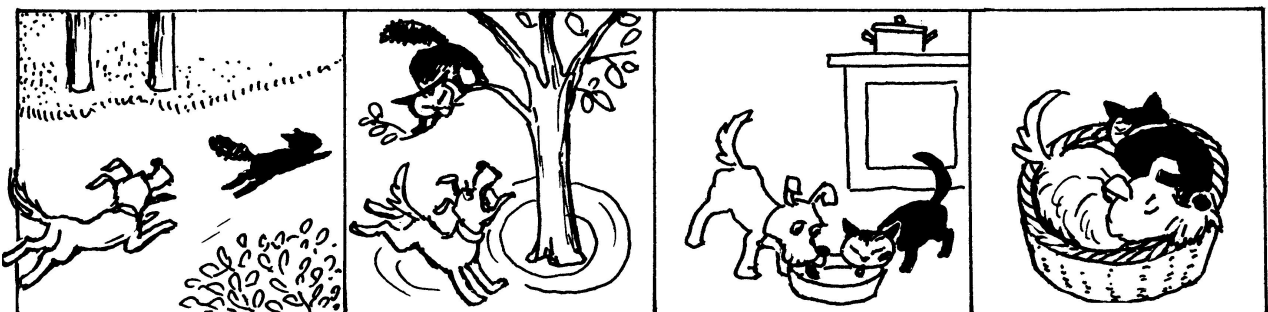

Hoofdstuk 6

Het leven kan een feest zijn

Door welke poort moet je gaan om in het koninkrijk van God te komen, de plaats waar alle mensen blij zijn met elkaar?

Soms zeggen ze wel eens van mensen dat ze leven als kat en hond, omdat ze altijd ruzie maken. Maar in het koninkrijk van God leven mensen in vrede met elkaar. Maar dat moeten we nog wel een beetje leren.

Het grote feest (een verhaal van Jezus)

'Er was eens een rijke man. Op een dag kreeg hij een idee.
"Ik ga een feest geven," zei hij tegen zijn knecht.
"Een schitterend feest. En jij moet me helpen."
"Leuk," riep de knecht. "Ik heb wel zin in een feestje."
Toen ging de rijke man op weg. Hij nodigde al zijn vrienden uit.
Iedereen zei: "Geweldig. Natuurlijk kom ik op het feest.
Hoe laat begint het?"
"Dat weet ik nog niet. Maar mijn knecht zal je halen als alles klaar is."

Tevreden ging hij naar huis.
Hij was blij dat zijn vrienden graag een feest wilden vieren.
De rijke man en de knecht kregen het druk.
Samen versierden ze de mooiste zaal van het huis.
Ze zetten tafels en stoelen neer.
Ze lieten bloemstukken maken, en kochten wijn en lekkere hapjes.
Na een paar dagen was alles klaar. "Net op tijd," lachte de knecht.
"Zeg dat wel," zei de rijke man. "Nu kun je de gasten gaan halen."

De knecht ging meteen op weg.
Vrolijk liep hij naar het huis van de eerste gast.
"U kunt komen, hoor!" riep hij. "Het feest gaat beginnen."
Maar wat was dat? De man keek helemaal niet blij.
"Ik heb net een stuk land gekocht," zei hij.
"Dat moet ik bekijken.
Ik weet namelijk nog niet hoe het eruitziet.
Het spijt me, maar ik kan echt niet komen!"
"O;" zei de knecht verbaasd. Wat een raar verhaal, dacht hij.
Wie koopt er nu een stuk land dat hij nog niet gezien heeft?
Het lijkt wel een smoes.
Misschien, heeft hij geen zin meer in het feest.
Nou ja, dan niet.

Snel ging hij naar de volgende gast.
Maar die zei: "Ik heb net nieuwe koeien gekocht.
Vanmiddag ga ik kijken of ze wel gezond zijn.
Sorry hoor, maar nu even niet."
De knecht zei niets. Alweer zo'n stom smoesje.
Koeien kopen zonder ze gezien te hebben! Dat doe je toch niet.
Gelukkig maar dat er nog veel andere mensen uitgenodigd waren.
Maar overal kreeg hij hetzelfde antwoord:
"Het spijt me, ik kan echt niet komen. Druk, druk, druk!"

Teleurgesteld ging de knecht naar huis. Wat moest hij nou zeggen?
Toen hij het tuinpad opliep, kwam de rijke man hem al tegemoet.
"Komen ze eraan?" riep hij vrolijk naar de knecht.
De knecht schudde zijn hoofd.
"Ze zeggen allemaal dat ze vandaag geen tijd hebben voor uw feest."
"Wat?" riep de rijke man. "Hoe kan dat nu? En ze hadden er zo'n zin in!
Nu hebben we alles voor niets gedaan."
Boos en verdrietig liep hij naar binnen.
Hij keek naar de volle schalen op de tafels.
"Wat nu? Straks kunnen we alles weggooien!"
"Ik weet het ook niet," zei de knecht. Hij vond het erg zielig voor zijn baas.

De man begon te lachen.
"Ik weet al wat. Als jij nou eens de stad ingaat.
Dan nodig je iedereen uit die je ziet.
Het maakt niet uit of ze arm of rijk zijn; alle mensen mogen komen.
En zeg vooral dat het een fantastisch feest wordt."
"Ik ga meteen!" riep de knecht, en hij rende weg.
"Kom je ook op het feest?" vroeg hij overal.
Veel mensen wilden graag komen. Maar sommigen durfden niet goed.
"Ik? Naar zó'n feest?" vroeg een zwerver. "Dat kan toch niet.
Dat is veel te mooi voor mij. Kijk eens hoe ik eruitzie!"
"Maakt niets uit," zei de knecht. "Mijn baas zal blij zijn als je erbij bent."
Intussen stond de rijke man bij de deur van de feestzaal.
"Kom binnen!" riep hij en hij gaf iedereen een hand.
De mensen kwamen binnen.

Ook de bedelaars, de zieken en de
zwerfers.
Ze waren heel blij. Zoiets hadden ze
nog nooit meegemaakt.
Wat een feest! Iedereen genoot van de
wijn en van het eten.
Er werd gedanst en gezongen.
En de mensen die eerst uitgenodigd
waren en allemaal smoesjes hadden om
niet te komen, keken wel erg beteuterd
toen ze uit de verte de muziek en het
zingen hoorden.
Dat had hun feest kunnen zijn,
als ze er maar naar toe waren
gegaan....

Het was zo leuk

Het is woensdagmiddag. De kinderen hollen de school uit.

Stan loopt bij al zijn vriendjes langs:

"Kom je vanmiddag voetballen op het grasveldje."

Op een na, die met zijn moeder naar de tandarts moet, zeggen ze allemaal: Ja, leuk, ik kom.

Om twee uur is Stan op het grasveldje, en daar zit Steven op hem te wachten.

Ze spelen de bal naar elkaar toe en wachten ongeduldig op de anderen.

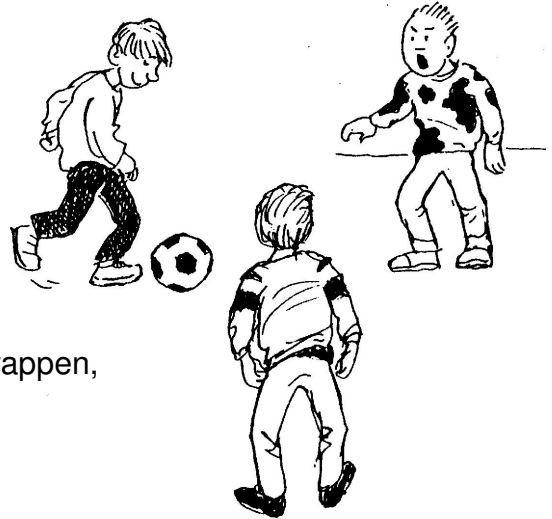
Na tien minuten komen Joris en Teun en vijf minuten later komt Rien aanlopen.

Stan loopt een beetje te mopperen.

Beloven ze te komen en dan zie je ze niet.

Flauw hoor.

Nu zijn we met te weinig om te voetballen.

Terwijl de jongens de bal wat heen en weer trappen, komt Stina, het zusje van Stan aangelopen.

Ze heeft wel zes vriendinnen bij zich.

Stina heeft wel zin in een partijtje voetbal.

"We willen meedoen", zegt ze tegen Stan.

Maar Stan, die toch al een beetje slechte zin heeft, zegt: "Nee, voetballen is voor jongens en niet voor meisjes."

"Doe niet zo flauw. Wij kunnen ook best voetballen.

Ik wil wedden dat we nog van jullie winnen ook."

Stan staat nog wat te aarzelen, maar Steven zegt:

"Ja, laat ze meedoen, dat lijkt me leuk."

Stan moet wel even slikken, maar kan er niet onderuit.

Hij moet tegen zijn zusje voetballen en hij weet dat die eigenlijk best goed kan voetballen.

En zo spelen de jongens tegen de meisjes

Ze hebben veel plezier,

want Steven laat ze allemaal weer lachen.

Als ze een tijdje gespeeld hebben,

komt de moeder van Stan en Stina met limonade en koekjes.

Zij heeft ze de kinderen zien spelen en wil ze een beetje verwennen.

"Is het al rust?", vraagt ze, "dan kunnen jullie wat eten en drinken"

"We nemen gewoon rust", roept Steven die wel zin heeft in limonade.

Want van voetballen en praten tegelijk krijg je dorst.

De moeder van Stan en Stina geniet van het vrolijke groepje.
“ Als jullie straks uitgevoetbald zijn, kom dan maar even,
ik denk dat ik nog wel wat limonade en koekjes over heb.” zegt ze.
Dat zullen ze onthouden.
Ze gaan weer voetballen en hebben veel plezier.
Na een tijdje komen er echter grote jongens aan.

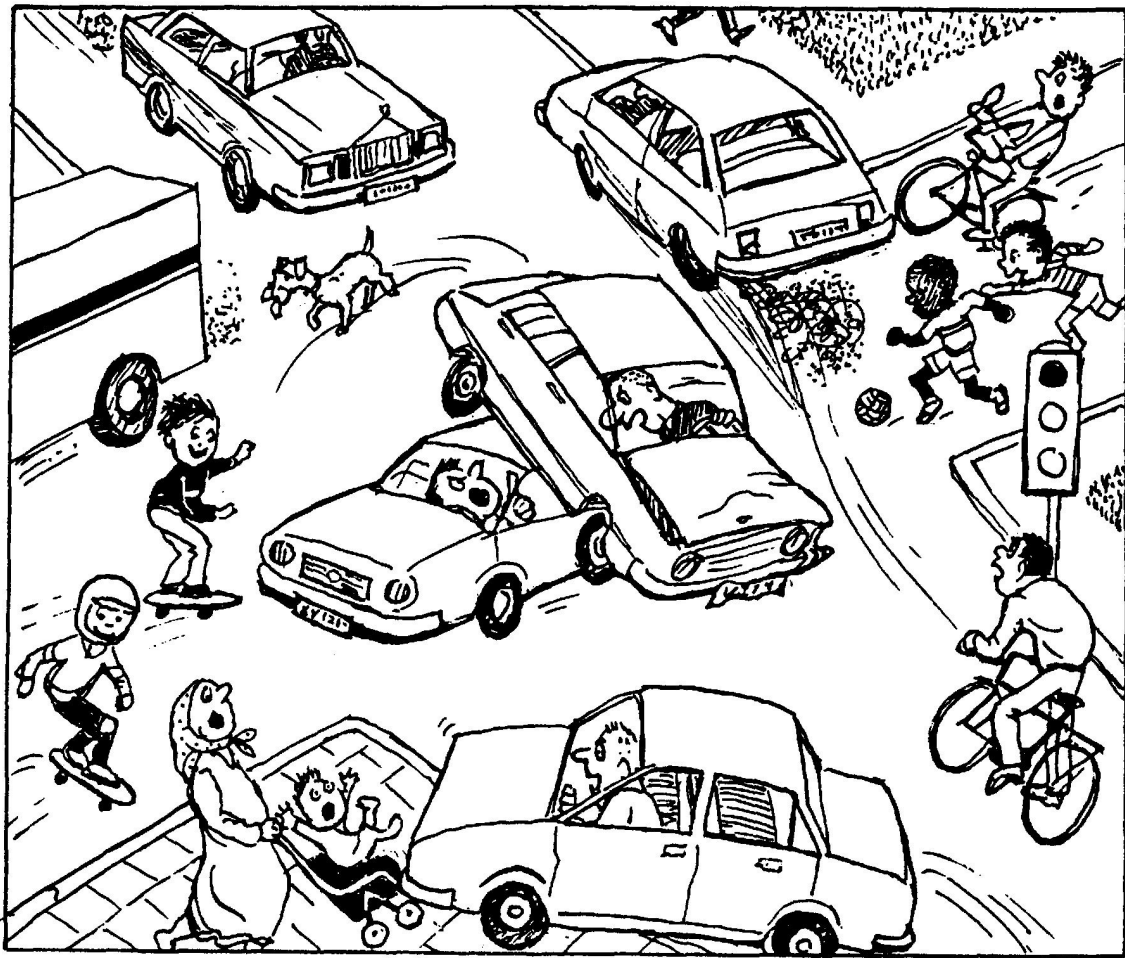
Die staan even te kijken
en beginnen dan te praten:
“Zo, spelen de jongens tegenwoordig met de meisjes.
Niet te hard trappen hoor, anders beginnen ze te huilen.”
De kinderen doen net of ze niets horen, maar de lol is eraf.
Die grote jongens verpesten de leuke sfeer.
Als die grote jongens merken dat de kinderen net doen of ze er niet zijn,
komen ze het grasveldje op en pakken de bal af,
Ze schoppen Joris flink hard tegen zijn schenen en
en geven Rien een harde stomp in zijn buik,
zodat hij huilend op de grond valt.
Stan wordt zo kwaad
dat hij een van de grote jongens omver duwt.

Dat had hij beter niet kunnen doen,
want nu nemen ze hem te pakken.
Gelukkig komt Meneer Janssen,
die vlak naast het grasveldje woont, met grote stappen aanlopen.
Hij heeft gezien wat er gebeurde.
Als de grote jongens hem aan zien komen, lopen ze weg.
Maar eerst geeft een van hen de bal nog een enorme trap
zodat die aan de overkant van de weg bij oma Waterings
door het slaapkamerraam vliegt. De ruit is stuk.
De kinderen hebben geen zin meer om te voetballen.
“Kom mee”, zegt Stan. “Mamma heeft nog limonade voor ons.”

De moeder van Stan en Stina schrikt een beetje
als de kinderen bij haar binnen komen en hun verhaal vertellen.
Maar gelukkig, de limonade en de koekjes maken veel goed.
Stan vergeet de blauwe plekken die hij heeft.
O ja, wil je weten wie er gewonnen heeft?
Allebei, de jongens en de meisjes. Het was gelijkspel.

In het koninkrijk van God moeten de mensen om elkaar geven.
Als je geen rekening houdt met elkaar, gebeuren er ongelukken.

Kijk eens goed naar de tekening. Daar gaat van alles mis.
Omdat mensen zich niet aan de regels houden brengen ze elkaar in gevaar.

Kun je een paar andere voorbeelden geven waarin kinderen geen rekening
houden met elkaar en zo elkaar verdrietig maken?

Schrijf die in het kort hieronder op.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

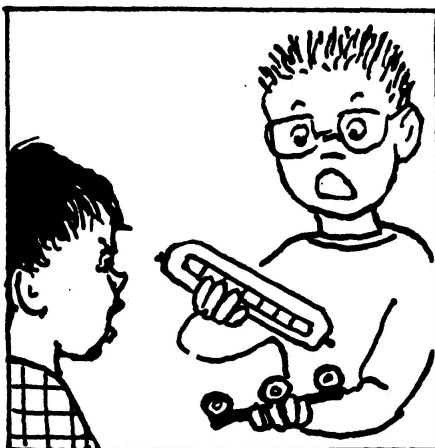
.....

.....

Kijk eens goed naar de plaatjes hieronder. Vertel eens wat er gebeurt?

Ik heb een lief vriendje.
We spelen vaak samen.

Soms maken we ruzie.

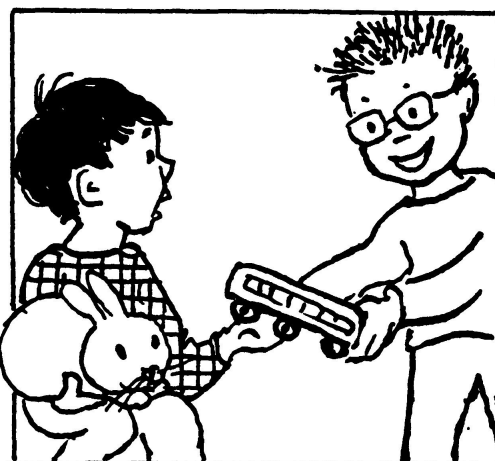
Dan lopen we boos weg.
Dan willen we nooit meer
vriendjes zijn.

Maar mijn vriendje blijft
nooit lang boos. Als zijn
boosheid voorbij is zoekt
hij mij op en vraagt:
zullen we weer vriendjes zijn?

Eerst wil ik liever boos
blijven.
Ik doe of ik niks hoor.

Maar dan keer ik me om
en zeg: okee.

Dan gaan we weer spelen als echte vrienden.

